

वा० रा०

॥ १५ ॥

नित्यासंतुष्टः कियदपि भक्षणे न कदाचिदपि संतुष्टः ॥ ३८ ॥ स्वाध्यायनियताहारः स्वाध्यायनियतो नियताहारश्चेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ आत्मानमीदृशं पश्य ॥ कुबरेव द्विव्यवैभवरहितं प्राकृतरक्षोरूपमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ तस्माद्दशग्रीवेति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तपसे तपोर्थः ॥ धृतमानसः निश्चिन्तांतःकरणः ॥ ४६ ॥ इतिकृत्वा इति

कुंभकर्णः प्रमत्तस्तु महर्षीन्धर्मवत्सलान् ॥ त्रैलोक्ये नित्यासंतुष्टो भक्षयन्विचचारह ॥ ३८ ॥ विभीषणस्तु धर्मात्मानित्यंधर्मव्यवस्थि
तः ॥ स्वाध्यायनियताहारउवासविजितेन्द्रियः ॥ ३९ ॥ अथ वैश्रवणो देवस्तत्र कालेन केन चित् ॥ आगतः पितरं द्रष्टुं पुष्पकेण धनेश्वरः
॥ ४० ॥ तं दृष्ट्वा कैकसी तत्र ज्वलंतमिव तेजसा ॥ आगम्य राक्षसी तत्र दशग्रीवमुवाच ह ॥ ४१ ॥ पुत्रवैश्रवणं पश्य भ्रातरं तेजसा वृतं ॥
भ्रातृभावे समे चापि पश्यात्मानं त्वमीदृशं ॥ ४२ ॥ दशग्रीवतथायत्नं कुरुष्वामितविक्रम ॥ यथा त्वमपि मे पुत्र भवे वैश्रवणोपमः ॥
॥ ४३ ॥ मातुस्तद्वचनं श्रुत्वा दशग्रीवः प्रतापवान् ॥ अमर्षमतुलं लेभे प्रतिज्ञां चाकरोत्तदा ॥ ४४ ॥ सत्यं ते प्रतिजानामि भ्रातृतुल्योऽधिको
पिवा ॥ भविष्याम्योजसा चैव संतापं त्यजद्दत्तं ॥ ४५ ॥ ततः क्रोधेन तेनैव दशग्रीवः सहानुजः ॥ चिकीर्षुर्दुष्करं कर्म तपसे धृतमानसः
॥ ४६ ॥ प्राप्स्यामि तपसा काममिति कृत्वाध्यवस्य च ॥ आगच्छ दातुमिच्छार्थं गोकर्णस्याश्रमं शुभं ॥ ४७ ॥ सराक्षसस्तत्र सहानुज
स्तदा तपश्चारातुलमुग्रविक्रमः ॥ अतोपयच्चापि पितामहं विभुं ददौ स तुष्टश्च वराजयावहान् ॥ ४८ ॥ इत्यार्षे श्रीरामायणे वाल्मीकी
ये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डेनवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथाब्रवीन्मुनिरामः कथं ते भ्रातरो वने ॥ की
दृशं तु तदा ब्रह्मं स्तपस्तेषुर्महाबलाः ॥ १ ॥ अगस्त्यस्त्वब्रवीत्तत्र रामं सुप्रीतमानसं ॥ तांस्तान्धर्मविधींस्तत्र भ्रातरस्ते समाविशन् ॥ २ ॥

बुद्धिकृत्वा ॥ अध्यवस्य तथानिश्चित्य च ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति रामाभि० वा० उत्तरकाण्डेनवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
भ्रातरो रावणकुंभकर्णविभीषणाः ॥ १ ॥ तांस्तान्धर्मविधीन् धर्मानुष्ठानानि ॥ २ ॥

उ० का०

॥ १५ ॥